

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/75/2017
Identifikačné číslo spisu:	3111012070
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3111012070.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného P. C. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. februára 2016, sp. zn. 23To/89/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného P. C. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) z 2. marca 2015, sp. zn. 2T/185/2011, bol obvinený P. C. uznaný vinným v bodoch 1, 2, 18, 26, 27, 29, 30, 33, 41 a 47 z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zák., sčasti v bodoch 1, 18, 29 v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal v bodoch. 2, 26, 27, 30, 33, 41 a 47 v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zák. a v bodoch. 1, 18, 29 a 47 tiež s pokračovacím zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), i) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca december 2008 do 8. septembra 2009 organizovaná skupina osôb, ktorú sformoval a riadil a na jej čele stojí obžalovaný W. W. a jej členovia sú obžalovaný J. Z., obžalovaný P. C., obžalovaný E. Z., obžalovaný B. P., obžalovaný Y. C., obžalovaný M. Z. a M. E. (vylúčený na samostatné konanie), premyslene a dlhodobo odcudzovala cudzí majetok a tento potom následne legalizovala a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. preberal ústne objednávky od objednávateľov, resp. kupujúcich - obžalovaného Y. C., obžalovaného M. M., obžalovaného B. P. a obžalovaného E. Z., na typy a značky osobných motorových vozidiel (ďalej „vozidiel“), o ktoré je záujem, alebo je záujem o náhradné diely k týmto typom a značkám vozidiel, alebo si vyhľadával vozidlá k odcudzeniu s tým, že kupujúcich celých vozidiel alebo častí vozidiel dodatočne zabezpečí, pričom sa zameriaval prevažne na vozidlá koncernu Z., na odcudzovanie ktorých mal vyrobené špeciálne náradie. Na takomto vyhľadávaní vozidiel sa v niektorých prípadoch podieľal aj obžalovaný J. Z., ktorý vlastnil spolu s obžalovaným W. W. elektronické zariadenie na štartovanie vozidiel tzv. krabicu. Obžalovaný W. W. určoval miesto a čas,

kedy k ukradnutiu vozidla dôjde, telefonicky určoval obžalovanému J. Z., obžalovanému P. C., obžalovanému B. P., obžalovanému M. C. a M. E., ktorý z nich mu bude pomáhať pri ukradnutí vozidla. Menovaní obžalovaní boli na základe telefonického kontaktu obžalovaného W. W. kedykoľvek k dispozícii. V niektorých prípadoch si krádeže vozidiel pripravili tak, že minimálne deň pred krádežou obžalovaný W. W., za pomoci niekoho zo skupiny, znefunkčnil poplašné zariadenie na vozidle tak, že toto zariadenie mechanicky poškodil - prepichol skrutkovačom sirénu. Obžalovaný W. W. pri kradnutí konkrétneho vozidla určil, ktorým vozidlom pôjdu na miesto krádeže, kto bude viesť ukradnuté vozidlo z miesta krádeže, kto bude pri krádeži zabezpečovať ostrahu, kto bude riadiť sprievodné vozidlo. Po príchode na miesto krádeže sa obžalovaný W. W. vo väčšine prípadov za pomoci prineseného náradia a to samorezných skrutiek, skrutkovača alebo vyrobených prípravkov, tzv. lamákov, vlámal do vozidla tak, že poškodil zámok dverí vozidla a vošiel do vozidla, vozidlo po vylomení spínacej skrinky naštartoval za pomoci prineseného elektronického zariadenia k naštartovaniu vozidla (tzv. krabica) a dal pokyn niektorému z obžalovaných, aby vozidlo odviezol na ním určené miesto. Pri prevoze odcudzeného vozidla z miesta krádeže obžalovaný W. W. a vykonával s vozidlom, ktorým sa dovezli na miesto krádeže, sprievod, počas prevozu zisťoval prítomnosť hliadok polície a dával o tom vedomosť vodičovi na odcudzenom vozidle. Za týmto účelom používali tzv. pracovné mobilné telefóny. Na rušenie mobilného signálu niekedy používali tzv. rušičku mobilného signálu. Na mieste, ktoré určil obžalovaný W. W. bolo vozidlo ponechané cca 1 - 2 dni za účelom zistenia, či vozidlo nie je monitorované políciou alebo prostredníctvom GPS. V prípade, že sa odcudzené vozidlo po cca 1 - 2 dňoch na mieste nachádzalo, tak niektorý z obžalovaných na základe pokynu obžalovaného W. W. a jeho sprievodu odcudzené vozidlo odviezol na ním určené miesto, kde už čakal objednávateľ krádeže, alebo kupujúci - niektorý z obžalovaných - obžalovaný E. Z., obžalovaný Y. C., obžalovaný M. M., obžalovaný B. P. alebo iné, doposiaľ nestotožnené osoby. Kupujúci obžalovanému W. W. zaplatil za uvedené vozidlo v hotovosti, v niektorých prípadoch i na splátky, sumu vo výške 830,- eur - 1.330,- eur. Z tejto sumy si časť ponechal obžalovaný W. W. a časť sumy rozdelil medzi tých, ktorí mu pomáhali pri krádeži konkrétneho vozidla. Následne obžalovaný Y. C., obžalovaný E. Z., obžalovaný M. M., obžalovaný B. P., obžalovaný M. Z. a M. E., ktorí vedeli, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti, toto odcudzené vozidlo väčšinou rozoberali, karosériu rozpílili. Takto vzniknuté diely použili ako náhradné diely na opravu ďalšieho vozidla alebo predávali ďalším nestotožneným osobám. Za účelom zahľadania pachových stôp interiéru vozidla posypali čiernym mletým korením. Uvedená organizovaná skupina svoju činnosť vykonávala za účelom získavania finančných prostriedkov a iného majetkového prospechu tým, že vozidlá, ktoré pochádzali z krádeže následne predávali ako celok, alebo rozoberali a rozpiľovali. Následne ich legalizovali tým, že ich použili na opravy iných vozidiel, a to s úmyslom zatajiť ich pôvod z trestnej činnosti, pričom takýmto spôsobom vykonali nasledovné skutky:

1) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v presne nezistenom čase od 20.30 hod. dňa 26. apríla 2009 do 07.45 hod. dňa 27. apríla 2009 v E., na ul. E. č. X sa pokúsili odcudziť osobné motorové vozidlo a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. AUDI 8P A3 Q. striebornej farby, EC: E., VIN: H., majiteľa UniCredit Leasing, a.s. Bratislava, skrutkovačom urobil diery v oblasti zámku do predných vodičových dverí, tieto týmto spôsobom otvoril, vošiel do vozidla, kde sa následne nezisteným spôsobom pokúšal vozidlo naštartovať, avšak k tomu nedošlo a tak z odcudzenia vozidla upustil, pričom M. E. a obžalovaný P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde. Týmto konaním spôsobili škodu poškodením vozidla Komunálnej poisťovni, a.s., pobočka Banská Bystrica, ul. Horná č. 25 a držiteľovi O. P., nar. XX. B. XXXX, bytom E., J. XXXX/XX.

2) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v presne nezistenom čase dňa 26. apríla 2009 v E., na ulici Z. XX, si na objednávku obžalovaného B. P. prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. Š-Octavia, farba modrá metalíza, EČ: K., VIN:E., majiteľa Völkbank Slovensko, s.r.o. Bratislava, pod plastovým blatníkom skrutkovačom vyradil z činnosti poplašné zariadenie (sirénu), za pomoci lamáku sa vlámal do vozidla, vylomil spínaciu skrinku vozidla, toto naštartoval, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor či niekto nejde, následne na pokyn obžalovaného W. W. M. E. uvedené vozidlo odviezol do W. prenajatej garáže v meste Topoľčany a potom po 2 týždňoch do obce Chynorany, všetko za sprievodu obžalovaného W. W. na druhom sprievodnom vozidle s tým, že v obci R. obžalovaný W. W. uvedené odcudzené vozidlo predal

za sumu 1.300,- eur objednávateľovi obžalovanému B. P., ktorý vedel, že uvedené vozidlo pochádza z trestnej činnosti a ktorý vozidlo rozpíľal a použil na náhradné diely, pričom z predaja vozidla dostal M. E. sumu 400,- eur a obžalovaný P. C. nezistený podiel, čím spôsobili škodu spoločnosti UNIQA, a.s. Bratislava, ul. Lazaretská č. 15.,

18) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v presne nezistenom čase, začiatkom mesiaca júl 2009, v E. na ul. V. I., z parkoviska oproti vchodu domu č. XXXX/XX, sa pokúsili odcudziť obžalovaným P. C. vytipované osobné motorové vozidlo zn. Audi A6, 2,5 TDI, modrej metalízy, EČ: E. (v súčasnosti T.), VIN: H., rok výroby XXXX, majiteľa B. K., nar. XX. B. XXXX, bytom E., ul. V. č. XXXX/XX., a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. za pomoci lamáka poškodil na ľavých predných dverách vložku zámku, pričom M. E. a obžalovaný P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde, avšak nakoľko po otvorení dverí došlo k spusteniu poplašného zariadenia vozidla a z vchodu domu vyšla nezistená osoba, preto z jeho odcudzenia upustili a z miesta činu ušli, týmto konaním spôsobili škodu poškodením vozidla majiteľovi vozidla B. K., nar. XX. B. XXXX, bytom E., ul. V. I.. XXXX/XX,

26) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. si v čase asi okolo 24.00 hod. dňa 17. februára 2009 v obci P., okres K., z dvora rodinného domu č. XXX prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. vošiel cez neuzamknutú bránu do dvora rodinného domu, na vytipovanom vozidle zn. VW Sharan, nezistenej farby, EČ: K. (Taliansko), VIN: H., majiteľa M. A., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom P.. XXX, okres Bánovce nad Bebravou, sa za pomoci lamáka vlámal do vozidla, vo vozidle vylomil spínaciu skrinku, toto naštartoval za pomoci tzv. krabice, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ, mimo dvora, dávali pozor, či niekto nejde. Následne na pokyn obžalovaného W. W. M. E. uvedené vozidlo odviezol do mesta Partizánske, na ulicu Z., a to za sprievodu obžalovaného W. W. spolu s obžalovaným P. C. na druhom sprievodnom vozidle a následne po dvoch dňoch do obce Veľké Pole, okres Žarnovica, kde obžalovaný W. W. uvedené odcudzené vozidlo predal obžalovanému Y. C., ktorý vedel, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti, týmto konaním spôsobili škodu majiteľovi vozidla M. A., nar. XX. A. XXXX, trvale bytom P.. XXX, okres K..

27) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. si v čase o 01.00 hod. dňa 20. februára 2009 v O., na ul. Z. U., pred domom č. XXXX, vchodom č. XX, prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. Ford Galaxy, čiernej metalízy, EČ: O., VIN: H., majiteľa firmy Ing. O. A. - O. O., IČO: XXXXXXXXX, sa za pomoci lamáka vlámal do vozidla cez vodičove dvere, vylomil spínaciu skrinku vozidla, toto naštartoval za pomoci tzv. krabice, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde, následne M. E. na pokyn obžalovaného W. W. uvedené vozidlo odviezol do mesta Bánovce nad Bebravou pred firmu A. a to za sprievodu obžalovaného W. W. a obžalovaného P. C. na druhom sprievodnom vozidle s tým, že asi po 3 týždňoch od jeho odcudzenia uvedené vozidlo obžalovaný W. W. predal za 830,- eur - 1.000,- eur obžalovanému E. Z. na splátky, ktorý vedel, že uvedené vozidlo pochádza z trestnej činnosti a vozidlo rozpíľal a použil na náhradné diely. Z predaja vozidla dostal M. E. a obžalovaný P. C. doposiaľ nezistenú sumu, týmto konaním spôsobili škodu majiteľovi vozidla firme Ing. O. A. - O., IČO: XXXXXXXXX na vozidle ako aj na odcudzených veciach.

29) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v presne nezistenom čase od 15.00 hod. dňa 26. apríla 2009 do 07.00 hod. dňa 27. apríla 2009 v E., na ul. W.. A., pred domom č. XXXX, vchodom č. X, sa pokúsili prisvojiť si cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na odparkovanom vozidle zn. Audi A6, šedej metalízy, EČ: E., VIN: H., majiteľa spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a. s. Bratislava, sa za pomoci lamáka vlámal do vozidla cez vodičove dvere, vylomil spínaciu skrinku vozidla, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. dávali opodiaľ pozor, či niekto nejde, nakoľko však obžalovaný W. W. zistil, že vozidlo má zabezpečenie proti odcudzeniu, tak z krádeže vozidla upustil a M. E. na príkaz obžalovaného W. W. posypal vnútorný priestor vozidla mletým čiernym korením a spolu z miesta odišli, týmto konaním spôsobili škodu poškodením vozidla spoločnosti Kooperativa poisťovňa, a.s. Trenčín, ul. Piaristická č. 16.

30) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. dňa 6. mája 2009 v čase okolo 01.00 hod. v E., na ul. A., pred vchodom domu č. XXXX/XX, si prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. najskôr znefunkčnil verejné osvetlenie, následne na vytipovanom vozidle zn. Š-Fabia combi, oranžovej metalízy, EČ: E., VIN: E., majiteľa Mgr. E. C., nar. X. Q. XXXX, trvale bytom E., ul. A. XXXX/XX, sa za pomoci lamáka vlámal do vozidla cez vodičove dvere a vylomil spínaciu skrinku vozidla, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde, následne spoločne odtlačili vozidlo za roh domu, kde obžalovaný W. W. vymenil riadiacu jednotku, M. E. vozidlo naštartoval a na pokyn obžalovaného W. W. uvedené vozidlo odviezol do obce Dolné Vestenice, na parkovisko pred spoločnosť Z. a to za doprovodu obžalovaného W. W. a obžalovaného P. C. na druhom sprievodnom vozidle. Po týždni bolo vozidlo na základe pokynu obžalovaného W. W. prevezené do garáže v Horných Vestenicách, kde obžalovaný M. Z. v presne nezistenom čase, na základe pokynu obžalovaného W. W., na tomto odcudzenom motorovom vozidle zn. Š-Fabia combi, na karosérii odstránil VIN číslo a miesto neho vovaril celý klobúk tlmíča s VIN číslom z vozidla zn. Š-Fabia combi, EČ: O. (predtým J., O., K.), VIN: E., ktoré prostredníctvom iných osôb zakúpil obžalovaný W. W. za účelom zmeny VIN čísla, pričom obžalovaný M. Z. vedel o tom, že vozidlo EČ: E. pochádza z krádeže, takto pozmenené motorové vozidlo si obžalovaný W. W. ponechal pre svoju potrebu, a týmto svojim konaním spôsobili škodu spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Trenčín, ul. Legionárska č. 14 a majiteľovi vozidla Mgr. E. C., nar. X. Q. XXXX, trvale bytom E., ul. A. XXXX/XX, na odcudzených veciach.

33) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v čase okolo 22.00 hod. dňa 17. júna 2009 v O., na ul. R., pred domom - vchodom č. XX, si prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. Š-Octavia, 1,9 TDI, striebornej metalízy, EČ: XEX XXXX (CZ), VIN: E. F., majiteľa - U., a.s. I. XX, J., Y., sa za pomoci lamáka vlámal do vozidla, vo vozidle vylomil spínaciu skrinku, toto naštartoval za pomoci tzv. krabice, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde, následne na pokyn obžalovaného W. W. M. E. uvedené vozidlo najskôr odviezol do mesta Partizánske pri ul. Veľká Okružná, a to za sprievodu obžalovaného W. W. a obžalovaného P. C. na druhom sprievodnom vozidle a na druhý deň ho odviezol do obce Veľké Pole, okres Žarnovica, kde obžalovaný W. W. odcudzené vozidlo predal za sumu 1.000,- eur obžalovanému Y. C., ktorý vedel, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti, pričom z predaja vozidla dostal M. E. a obžalovaný P. C. po 250,- eur, týmto konaním spôsobili škodu spoločnosti Česká poisťovňa, a.s. Praha 1, ul. Spálená č. 75/16, Česká republika, škodu spoločnosti U., a.s. I. XX, J., Česká republika škodu a Mgr. B. M., nar. X. M. XXXX, trvale byt. I., ul. U. XX/XX odcudzených veciach.

41) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v presne nezistenom čase od 21.00 hod. dňa 25. decembra 2008 do 14.00 hod. dňa 26. decembra 2008 v Handlovej, okres Prievidza, na ul. Okružnej, si prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. VW Passat combi, striebornej metalízy, EČ: K. (Taliansko), VIN: H., majiteľa O. C., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom I., ul. U. XXXX/XX, sa za pomoci skrutkovača dostal do vozidla, vo vozidle vylomil spínaciu skrinku, vozidlo naštartoval pomocou tzv. krabice, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde, následne na pokyn obžalovaného W. W. obžalovaný P. C. vozidlo najskôr odviezol do mesta Nováky, ku pekárni a na druhý deň ho M. E. previezol do obce Chynorany, pred potraviny Jednota za doprovodu obžalovaného W. W. na druhom sprievodnom vozidle s tým, že v obci Chynorany obžalovaný W. W. odcudzené vozidlo predal za sumu 1.000,- eur obžalovanému B. P., ktorý vedel, že uvedené vozidlo pochádza z trestnej činnosti a ktorý ho rozpíľil na náhradné diely, pričom z predaja vozidla dostali M. E. a obžalovaný P. C. po 160,- eur, týmto konaním spôsobili škodu majiteľovi vozidla O. C., nar. XX. Q. XXXX, trvale bytom I., ul. U. XXXX/XX, okres Prievidza.

47) obžalovaný W. W. spoločne s obžalovaným P. C. a M. E. v čase okolo 23.00 hod. dňa 26. februára 2009 v K., na ul. E., na parkovisku pred vchodom domu č. XX, si pripravili k odcudzeniu cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. VW Passat Variant, červenej metalízy, EČ: K., VIN: H., majiteľa B. C., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom K. K., ul. E. XXXX/XX.,

sa za pomoci lamáka vlámal cez vodičove dvere do vozidla, vo vozidle najskôr poškodil mechanické zabezpečovacie zariadenie volantu, potom skrutkovačom vylomil spínaciu skrinku, vozidlo naštartoval za pomoci tzv. krabice a vypol motor, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde, následne prešli pred vchod domu č. XXXX/XX, na ul. Tatranskej, kde si prisvojili cudziu vec a to tým spôsobom, že obžalovaný W. W. na vytipovanom vozidle zn. VW Sharan, 1,9 TDI, šedej farby, EČ: K., VIN: H., majiteľa K. M., nar. XX. B. XXXX, trvale bytom K. K., ul. E.. XXXX/XX, sa za pomoci lamáka vlámal cez vodičové dvere do vozidla, vo vozidle vylomil spínaciu skrinku, vozidlo naštartoval za pomoci tzv. krabice, pričom M. E. spolu s obžalovaným P. C. opodiaľ dávali pozor, či niekto nejde. Následne na pokyn obžalovaného W. W. M. E. zostal pri vozidle zn. VW Sharan a obžalovaný P. C. spolu s obžalovaným W. W. sa vrátili k vozidlu zn. VW Passat, ktoré si predtým pripravili k odcudzeniu. Obaja nastúpili do tohto vozidla, pričom vozidlo riadil obžalovaný P. C., prešli okolo M. E., ktorý ich nasledoval v odcudzenom vozidle zn. VW Sharan, týmto spôsobom prešli na ulicu, kde mali odparkované sprievodné vozidlo, do ktorého presadol obžalovaný W. W., na ktorého pokyn mali odviezť odcudzené vozidlá, nakoľko však do ulice vošla motorizovaná hliadka polície, obžalovaný P. C. na vozidle zn. VW Passat Variant, červenej metalízy, EČ: K. a M. E. na vozidle zn. VW Sharan, 1,9 TDI, šedej farby, EČ: BB XXXXA, začali hliadke polície unikať každý iným smerom a vozidlá odstavili na doposiaľ neustálených, náhodných miestach v Banskej Bystrici, na druhý deň sa M. E. spolu s obžalovaným P. C. vrátili do Banskej Bystrice, pričom vozidlo zn. VW Passat Variant nezobrali, nakoľko malo prázdnu nádrž a zobrali iba vozidlo zn. VW Sharan, ktoré M. E. odviezol do mesta Bánovce nad Bebravou ku firme SAO za sprievodu obžalovaného P. C. na sprievodnom vozidle, asi po dvoch dňoch obžalovaný W. W. odcudzené vozidlo zn. VW Sharan zaviezol do obce Veľké Pole, okres Žarnovica, kde ho predal obžalovanému Y. C. za sumu 1.000,- eur, ktorý vedel, že uvedené vozidlo pochádza z trestnej činnosti, pričom M. E. a obžalovaný P. C. dostali od W. W. z predaja každý po 330,- eur a týmto konaním spôsobili škodu poškodením vozidla zn. VW Passat Variant majiteľovi vozidla B. C., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom K. K., ul. E.. XXXX/XX škodu a majiteľovi vozidla zn. VW Sharan K. M., nar. XX. B. XXXX, trvale bytom K. K., ul. E.. XXXX/XX škodu na odcudzenom vozidle ako aj na odcudzených veciach.

Za to okresný súd uložil obvinenému P. C. podľa § 233 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dva roky.

Uvedený rozsudok okresného súdu napadol obvinený P. C. odvolaním, na podklade ktorého Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 29. februára 2016, sp. zn. 23To/89/2015, v bode 4) zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. zák. výrok o treste a ochrannom dohľade a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému P. C. pri nezmenenom výroku o vine podľa § 233 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 a § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu, ktorý bol obvinenému P. C. doručený 27. apríla 2016 a jeho obhajkyňi 20. apríla 2016, ako aj proti rozsudku okresného súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu 12. apríla 2017 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por.

V dôvodoch tohto mimoriadneho opravného prostriedku poukazuje na to, že prvostupňový ani odvolací súd sa v potrebnom rozsahu nezaoberali správnosťou skutkových zistení uvedených v napadnutých výrokoch rozsudku a tieto následne nesprávne právne posúdili, keďže vychádzali z predpokladu, že sa uvedených skutkov dopustil ako člen organizovanej skupiny. V tejto súvislosti obvinený namieta nedostatočné vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, predovšetkým svedeckej výpovede M. E., v ktorej je množstvo rozporov a nezrovnalostí a podľa obvineného ide z jeho strany o účelovú výpoveď osoby spolupracujúcej s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorá mala prispieť k objasneniu viacerých dlhodobó neobjasnených krádeží vozidiel v rámci Slovenskej republiky a k usvedčeniu jednotlivých obvinených v tejto trestnej veci. Z tohto dôvodu nemôže byť podľa obvineného na uznanie jeho viny

postačujúca iba výpoveď jedného spolupracujúceho svedka, nepotvrdená žiadnymi inými priamymi alebo nepriamymi dôkazmi, obzvlášť ak nie je možné vylúčiť jej účelovosť motivovanú prisľubom miernejšieho postihu oproti ostatným obvineným. Konajúce súdy sa podľa dovolateľa nevysporiadali s tým, prečo svedok M. E. vypovedal najprv len o štrnástich skutkoch, ktoré spáchal spolu s obvineným W. W., ani s tým, na základe čoho sa tento svedok takmer po pol roku rozepamätal a začal obviňovať ďalšie osoby z údajnej organizovanej trestnej činnosti, na základe čoho bol aj vylúčený na samostatné konanie. Podľa obvineného došlo týmto postupom konajúcich súdov k porušeniu zásady rovnosti zbraní, a tým aj k naplneniu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a i) Tr. por.

V ďalšej časti dovolania obvinený poukázal na rozpor vo výpovedi svedka M. E. a svedkyne P. K. a zároveň poukázal na skutočnosť, že zaistené stopy na miestach činov sa nezhodovali s jeho porovnávacími vzorkami, neexistuje žiaden kamerový záznam alebo výpis z telefonických hovorov, ktoré by bez dôvodných pochybností preukazovali jeho vinu. Jeho odsúdenie tak súdy opreli len o svedeckú výpoveď svedka M. E. ako priameho dôkazu bez existencie akéhokoľvek nepriameho dôkazu.

Poukázal tiež na to, že súdy neuviedli dôvod nevykonania obhajobou navrhovaných dôkazov, predovšetkým výsluchov navrhovaných svedkov a znaleckého posudku z odboru psychiatria na posúdenie dôveryhodnosti svedka M. E., resp. jeho psychického stavu, neodôvodnili, akými úvahami sa riadili pri hodnotení jednotlivých dôkazov a najmä prečo nevykonali ďalšie obhajobou navrhované dôkazy a nevykonali žiadne dôkazy svedčiace v prospech obvinených. Konajúce súdy sa taktiež nezaoberali skutočnou výškou škody, pretože v odbornom posudku od obchodnej spoločnosti, ktorá nebola oprávnenou znaleckou organizáciou, sa nachádzalo vyjadrenie ku škode bez toho, aby táto organizácia vykonala obhliadky odcudzených vozidiel, prípadne náhradných dielov a aby zisťovala, či za odcudzené vozidlá nebolo poškodeným poskytnuté poistné plnenie od poisťovne. Otázka výšky škody je pritom základným kvalifikačným kritériom pre právne posúdenie konania obvinených, pričom konajúce súdy nahradili toto kvalifikačné kritérium pojmom závažnejší spôsob konania a všetkých obvinených označili za organizovanú skupinu v zmysle § 129 ods. 2 v spojení s § 138 písm. i) Tr. zák. Z vykonaného dokazovania však podľa obvineného nevyplýva, že by bol členom organizovanej skupiny, pretože v jeho konaní neboli kumulatívne splnené všetky formálne podmienky vyžadované Trestným zákonom. Súdy v podstate len mechanicky prevzali skutkové vety obžaloby do svojich rozhodnutí, pričom absentuje konkretizácia, v čom presne spočívalo plánovanie činnosti a ako bola táto činnosť rozdelená medzi členov skupiny. Keďže v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané protiprávne konanie z jeho strany, konajúce súdy pochybili pri hodnotení dôkazov, na základe čoho nesprávne právne posúdili predmetnú trestnú vec.

V podstate z týchto dôvodov obvinený P. C. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že rozsudkom krajského súdu z 29. februára 2016, sp. zn. 23To/89/2015, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b), § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) a § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., a to v jeho neprospech. Zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu z 29. februára 2016, sp. zn. 23To/89/2015, ako aj napadnutý rozsudok okresného súdu z 2. marca 2015, sp. zn. 2T/185/2011, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 29. mája 2017 vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorá uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou obvineného vo vzťahu k dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože k obvineným namietaným skutočnostiam sa vyjadril tak prvostupňový, ako aj odvolací súd, pričom tieto sa vysporiadali so všetkými dôkazmi a svedeckými výpoveďami vykonanými na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď M. E., prokurátorka sa v celom rozsahu stotožnila s argumentáciou konajúcich súdov, pretože táto výpoveď je logická, vierohodná a podporená ďalšími dôkazmi. Spôsobená výška škody bola v konaní zisťovaná znaleckým posudkom vypracovaným spoločnosťou JHS s.r.o. Martin, ktorý však okresný ani krajský súd nebrali do úvahy v dôsledku konštatovania nedostatku objektívnosti pre stanovenie výšky škody na

jednotlivých vozidlách a z tohto dôvodu prekvalifikovali konanie všetkých obvinených z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b), ods. 5 písm. a) Tr. zák. v ich prospech na zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. Z týchto dôvodov je podľa názoru prokurátorky potrebné považovať za irelevantnú námietku obvineného spočívajúcu v tvrdení o nevysporiadaní sa súdov s jeho obhajobnou argumentáciou.

Rovnako tak podľa prokurátorky nie je daný ani dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., pretože v rámci tohto dovolacieho dôvodu nemožno napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Obsah trestného spisu v predmetnej veci neposkytuje žiadny podklad o tom, že by orgány činné v trestnom konaní, resp. konajúce súdy pri vykonávaní dôkazov postupovali v rozpore so zákonnými ustanoveniami, resp. že by vykonali relevantné dôkazy, o ktoré opreli výrok o vine, nezákonným spôsobom.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prokurátorka uviedla, že skutkové okolnosti boli dostatočne objasnené a správna je aj právna kvalifikácia skutku.

Na základe uvedeného prokurátorka navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného P. C. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Na vyjadrenie prokurátorky obvinený reagoval podaním z 27. septembra 2017, v ktorom uviedol, že s názorom prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne sa nestotožňuje, pričom v ďalšej časti v zásade zrekapituloval obsah podaného dovolania a na tomto zotrval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por., prostredníctvom obhaju (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvineným uplatnené dôvody dovolania nie sú v posudzovanej veci zjavné splnené.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné najprv vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (primerane napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Zároveň treba uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. [rozhodnutie najvyššieho súdu

zverejnené v Zbierke pod č. 120/2012]. Teda pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom a nie ich označenie podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky, ktoré obvinený vecne podradil pod dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a g) Tr. por., treba v prvom rade uviesť, že dovolateľ ich uplatňoval už v pôvodnom konaní, čo znamená, že vo vzťahu k týmto dovolacím dôvodom je splnená podmienka dovolania uvedená v § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorej tieto dôvody možno použiť iba vtedy, ak namietané okolnosti, ktoré boli dovolateľovi známe už v pôvodnom konaní, tento uplatnil najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

V súvislosti s dovolateľom uvádzanými námietkami, obsahovo sa vzťahujúcimi k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 7/2011, podľa ktorého právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.). Za porušenie práva na obhajobu v zmysle tohto ustanovenia teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. S poukazom na uvedené je zrejmé, že so skutkovými námietkami obvineného, ktorých podstata spočíva v jeho tvrdení o nedostatočnom preukázaní jeho viny, sa dovolací súd nemohol v tomto konaní zaoberať.

Pokiaľ ide o obvineným namietané nevysporiadanie sa prvostupňového súdu s navrhovanými dôkazmi, tu treba poukázať na to, že obvinený, ako aj jeho obhajkyňa navrhli v priebehu celého hlavného pojednávania len vykonanie znaleckého dokazovania vo vzťahu k vyšetreniu duševného stavu svedka M. E.. Na podklade jeho návrhu, ako aj návrhov ostatných spoluobžalovaných, bola uznesením okresného súdu z 12. júna 2014, sp. zn. 2T/185/2011, na vyšetrenie duševného stavu menovaného svedka pribratá do konania znalecká organizácia Centrum duševného zdravia, s.r.o. (č. l. 7298 spisu). Na podklade sťažnosti prokurátora však bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 25. augusta 2014, sp. zn. 23Tos/118/2014, napadnuté uznesenie zrušené v celom rozsahu a prvostupňovému súdu bolo uložené znovu vo veci konať a rozhodnúť (č. l. 7337 - 7340 spisu), pričom v odôvodnení tohto uznesenia poukázal krajský súd na to, že prvostupňový súd sa nezaoberal podmienkami uvedenými v § 150 Tr. por., za splnenia ktorých prichádza do úvahy vyšetrenie duševného stavu svedka. Následne bol svedok M. E. vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom 4. novembra 2014, po ktorej výpovedi prvostupňový súd nevidel dôvod na vyšetrenie jeho duševného stavu. Pritom podrobné dôvody uviedol v tomto smere na str. 37 rozsudku.

Pre úplnosť možno uviesť, že na hlavnom pojednávaní konanom 6. novembra 2014 so súhlasom dovolateľa v jeho neprítomnosti jeho obhajkyňa na otázku predsedníčky senátu, aké majú procesné strany návrhy na doplnenie dokazovania uviedla „nemám žiadne návrhy na výsluchy svedkov“ (č. l. 7401 spisu) a na hlavnom pojednávaní konanom 26. februára 2015 bolo predsedníčkou senátu podľa § 274 ods. 1 Tr. por. konštatované, že strany nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a dokazovanie bolo vyhlásené za skončené. Aj z uvedeného je zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v predmetnej veci naplnený nebol.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Nemožno ním napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci

vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že námietkami obvineného vzťahujúcimi sa k nesprávnemu hodnoteniu jednotlivých dôkazov, sa dovolací súd v rámci dovolania podaného obvineným nemôže zaoberať. Nesprávnym hodnotením dôkazu by sa dovolací súd mohol zaoberať len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu Zverejnené v Zbierke pod č. 47/2014 - II.).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nezrovnalosti a rozpory vo výpovedi svedka E., nezaobranie sa konajúcich súdov výškou škody a nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku ako spáchaného organizovanou skupinou. S poukazom na vyššie citované je zrejmé, že dovolacie námietky obvineného poukazujúce na rozpory v skutkovom stave, ako aj na nepreukázanie výšky škody (ktorá navyše nebola kvalifikačným znakom), sú námietkami skutkovými, ktorými sa dovolací súd z dôvodu viazanosti zisteným skutkovým stavom [§ 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Tr. por.] nemohol na podklade dovolania podaného obvineným zaoberať.

Vo vzťahu k obvineným namietanej nesprávnej právnej kvalifikácii skutku je potrebné uviesť, že právna kvalifikácia skutkov uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedá zistenému skutkovému stavu. Podľa § 129 ods. 2 Tr. zák. organizovanou skupinou sa na účely tohto zákona rozumie spoločenie najmenej troch osôb na účel spáchania trestného činu, s určitou deľbou určených úloh medzi jednotlivými členmi skupiny, ktorej činnosť sa v dôsledku toho vyznačuje plánovitosťou a koordinovanosťou, čo zvyšuje pravdepodobnosť úspešného spáchania trestného činu. V skutkovej vete napadnutého rozsudku je tak v úvodnej časti, ako aj v rámci jednotlivých čiastkových útokov, zo spáchania ktorých bol obvinený P. C. uznaný vinným, podrobne opísané konanie organizovanej skupiny, vrátane rozdelenia úloh jednotlivým členom skupiny a popísania konania obvineného v rámci jednotlivých čiastkových útokov (pričom v zásade možno konštatovať, že úlohou obvineného bolo spolu s M. E. v bezprostrednej blízkosti miest spáchania činov dávať pozor, či niekto nejde). Možno preto uzavrieť, že ani tento dovolací dôvod nie je v predmetnej veci zjavne splnený.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že dovolanie obvineného P. C. podľa § 382 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.